

Rare ochtend

Petra Klein, al weer 25 jaar trimster en 29 jaar paraveterinair, heeft een honden- en kattentrimsalon en kattenpraktijk in een dierenkliniek en kattenpension in Leidschendam. Naast het trimmen van honden en katten houdt ze zich ook bezig als paraveterinair in de dierenkliniek en verzorgt ze af en toe als vliegende kiep de katten in het pension. Als ze dienst heeft loopt ze dan ook met 3 telefoons op zak.

Thuis in Sassenheim woont ze samen, heeft ze een Grote Poedel, een Labradoodle, 2 katten en kippen. Petra is gespecialiseerd in de Grote Poedel, Petit Basset Griffon Vendéen en katten. Haar passie ligt toch wel bij de Grote Poedel. Daarmee heeft ze dan ook veel geschouwd. Petra zal ons met regelmaat van haar trimmers belevenissen en het werk in de dierenkliniek en kattenpension op de hoogte stellen.

Tegenwoordig is de woensdagochtend mijn vrije ochtend, en die benut ik altijd zo goed mogelijk. Mijn dienst in de kliniek begint om 13.00 uur en vóór die tijd heb ik al heel wat taken achter me liggen. Eén ervan is altijd standaard een lange wandeling in de duinen. Meestal met een collega-trimster die vlakbij woont; samen wandelen is gezelliger, dus dit proberen we erin te houden. Alleen was ik dit keer vergeten dat ze in Egypte zat ...

Gelukkig bellen we altijd even hoe laat we wegrijden en toen mijn telefoontje onbeantwoord bleef, ben ik maar alvast gaan rijden. Ach, het is toch meestal dezelfde tijd, dus ik zie haar zo wel rond de klok van 9 uur, dacht ik nog.

Toen ik al op de snelweg zat en nog steeds geen sms'je had gekregen, wilde ik haar nogmaals bellen, maar helaas lag mijn mobiel nog thuis ... lekker handig. Vergeet dat ding nooit, maar als je 'm nodig hebt ... Nou ja, we zien wel ... Met 10 minuten was ik op de bestemming, en natuurlijk geen bekende auto ...

Toen ik na een kwartier wachten een man tegenkwam van het Duinwaterbedrijf vroeg ik dan ook even of ik zijn telefoontje mocht gebruiken. Was inmiddels verkleumd en de honden `weten` dat je op iemand staat te wachten. Zij hadden dan ook geen rust en stonden op de uitkijk.

Mazzel dat ik het nummer uit mijn hoofd weet, dus eindelijk kreeg ik haar dan aan de telefoon. Stomverbaasd en in een deuk van het lachen kreeg ik van haar te horen dat ze met een fruitcocktailtje op een ligstoel lag en zich net aan het bedenken was of ze een duik zou nemen ... Leuk als je stijf van de kou dit aan moet horen! Maar natuurlijk had ze me verteld van deze vakantie en natuurlijk was ik dit weer vergeten, eigen schuld, maar ik

vrees dat ik hier lang mee gepest ga worden. Afijn, dan maar zonder haar wandelen. Ik liep nog geen half uur toen ik de honden-uitlaatsdienst tegenkwam die een hond kwijt was! In dit gebied dat zo uitgestrekt is, ben je wel even aan het zoeken, maar gelukkig was het een hond die al acht jaar met haar meeding en zodoende de weg wel wist. Dacht je!

Na drie kwartier mee helpen zoeken, kwam ik toch iets krap in de tijd en besloot ik naar de auto te lopen. Eenmaal daar aangekomen, zag ik de hond bij haar auto staan! Gelukkig heb ik altijd riemen in de auto, dus ik kon de hond aan haar auto vastzetten. Maar helaas dus geen telefoontje bij me om haar te bellen! Was wel zo handig geweest, het telefoonnummer stond nota bene op haar auto!

Weer maar dat mannetje zoeken van die mobiel die daar aan het werk was, maar het duurde even voordat ik hem gevonden had. Inmiddels had de wandeling twee uur geduurd en ik snakke naar een bak koffie en de verwarming in mijn auto. De honden waren wel lekker uit geweest trouwens ...

Gelukkig kwam een vrouw net aanrijden in

de auto met een jonge Retriever van vier maanden oud. We hebben even gekletst en zij verdween in de duinen, terwijl ik verwoede pogingen deed om mijn twee honden droog te krijgen; die hadden natuurlijk op het laatste moment een poel ontdekt, dat gebeurt nou nooit aan het begin van de wandeling!

Terwijl ik met mijn vijfde handdoek bezig was, kwam de vrouw alweer terug met de jonge hond, en ik keek even op terwijl ze langsliep. `Zo, dat is snel`, en ik stond op om alle handdoeken uit te slaan.

`Ja`, zei ze, `ik maak niet zo'n lange wandeling, anders wordt 'ie zo groot!` En ze wees naar de Retriever ...

De logica ontging me totaal en meestal ben ik wel gevat met een antwoord, maar dit keer was ik zo verbaasd om zoveel dommigheid, dat ik maar niets zei.

Onderweg naar huis moest ik wel lachen, eigenlijk had ik moeten zeggen dat ik mijn poedel ook als dwerg had gekocht, maar ja, die groeikorrels in de duinen hè??

**Slijpbedrijf
Assink**

Reigerweg 1
7687 AC Daarlerveen
Tel: 0546 - 644313
www.slijpbedrijfassink.nl
E-mail: info@slijpbedrijfassink.nl

Voor onze scherpe prijzen, kijk even op onze website.